

ARTICLE D'OPINIÓ SOBRE LA VAGA GENERAL FEMINISTA 8M (Sandra Serra Teruel)

Ahir es va viure un dia històric, les dones vàrem aturar el món, els carrers estaven plens i les cases buides per la nostra absència. Les diferents concentracions o manifestacions del matí varen ser un èxit. Dones de diferents col·lectius assistiren a la concentració de Cort on moviments feministes i representants de diferents sectors laborals (Les Kellys i les periodistes) llegiren el seu manifest i deixaren patent amb les seves paraules que tot i ser tan diferents i diverses ens uneixen moltes coses i que hem viscut les mateixes situacions pel simple fet de ser dones: diferències salarials, discriminació per raó de sexe, assetjament laboral, sostre de vidre, sòl ferragós, falta de conciliació i coresponsabilitat, violències masclistes...

Per una altra banda, el moviment feminista d'estudiants va partir en manifestació de la PI del Tub fins a acabar a Delegació de Govern. Eren moltes, i amb les idees molt clares, tot i la seva joventut, han irromput al món del feminisme amb molta força i energia perquè no estan satisfetes amb el Govern establert, la passivitat de la societat i ho volen canviar.

Com a feminista estic molt orgullosa de les dones per tot l'aconseguit ahir. Els mitjans de comunicació parlen que més de 20.000 persones assistiren a la manifestació, quasi totes dones, convocada a les 19.00 de l'horabaixa, a la PI. Espanya. El moviment feminista amb les associacions convocants al davant, els moviments socials, sindicats i partits polítics al darrera, per aquest ordre. Però algunes organitzacions no respectaren l'ordre, enarborant les seves banderes, volent-se apropiat del protagonisme d'un dia, 8 de març de 2018, que passarà a la història i del què les protagonistes reals són les dones i el moviment feminista, només per sortir a la foto. Perquè no només importen les xifres de qui ha fet vaga o qui ha aturat dues hores, aquesta no era només una vaga laboral. També era una vaga estudiantil i les estudiants varen respondre a la crida del moviment feminista des d'un primer moment i de forma massiva com ja he explicat abans; era una vaga de tenir cura i de consum, impossibles de quantificar.

Jo me qued amb la visió de veure els carrers plens de dones reclamant els seus drets; els balcons amb els davantals o peces de roba lila donant suport a la vaga; les dones que no varen poder aturar, per molts de motius o pressions de les empreses, vestides de negre o lila, simbolitzant que estan amb nosaltres, i amb els pares acompanyant a les filles i fills a l'escola, empenyent cotxets i tenint cura d'ells la resta del dia, com hauria de ser sempre.

Aquest 8M no pot quedar com un dia en el que les dones vàrem sortir al carrer i ja està. Nosaltres hem començat la cursa de relleus i ara són el Govern i les diferents institucions implicades les que han d'agafar el testimoni i posar tots els motius, pels quals el moviment feminista ha convocat la vaga, en el primer punt de l'ordre del dia de les seves agendes i donar-lis solució. Volem una implantació real de polítiques d'igualtat, un pacte d'Estat efectiu contra les violències masclistes, l'augment del pressupost dedicat a igualtat i violència de gènere...

També volem una societat que s'impliqui, en la qual homes i dones siguem igualment coresponsables i que les dones tinguin les mateixes oportunitats que els homes. Rompre amb el sostre de vidre que no ens deixa accedir a càrrecs directius, desferrar-nos del sòl que no deixa a les dones desenvolupar-se en la seva feina o en la seva formació. Les dones volem ser lliures, senyores dels nostres cossos, viure sense pors i que se'ns consideri pel que som, més del 50% de la població.